

Temat: Wiemy, że Bóg nieustannie troszczy się o nas (Wędrówka izraelitów do ziemi obiecanej).

Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus

Na rozpoczęcie lekcji proszę, aby uczniowie nakreślili znak krzyża i uczestniczyli w modlitwie: Ojcze nasz.

Na poprzedniej lekcji poznaliśmy dzieje Józefa, który został sprzedany przez swoich braci do niewoli, o tym jak przebaczył wyrządzoną krzywdę, jak uratował swoją rodzinę przed głodem i sprowadził do Egiptu. Natomiast jeszcze wcześniej mówiliśmy o Abrahamie, któremu Bóg obiecał Błogosławieństwo.

Na dzisiejszej lekcji będziemy poznawać dalsze losy rodziny Józefa, będziemy mówić o tym, co wydarzyło się z Narodem Izraelskim po śmierci Józefa, i o jego ciężkim losie w Egipcie.

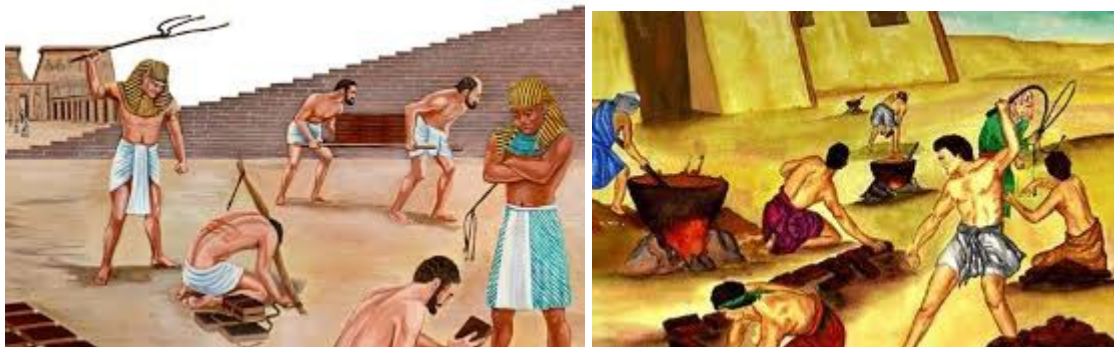
Zapraszam was teraz do oglądania ilustracji i wysłuchania opowiadania o tym, jak Bóg wyprowadził Izraelitów z Egiptu, i jak wędrowali do Ziemi Obiecanej (Księga Wyjścia – Stary Testament).

Abraham zostawił w ziemi Kanaan wielu potomków, których od imienia jego wnuka **Izraela** nazwano **Izraelitami**. Kiedy jednak w Kanaanie zapanował głód, Izraelici wywędrowali do **Egiptu**. Otrzymali tam najbardziej urodzajną ziemię, ponieważ zarządcą Egiptu był wówczas **Józef**, syn Jakuba, sprzedany tam kiedyś w niewolę przez swych braci.

Po jakimś czasie kolejny faraon, przerażony rosnącą coraz bardziej potęgą Izraelitów, odebrał im wszelkie przywileje, a ich samych przeznaczył do najcięższych prac.

Nakazał także topić nowo narodzonych chłopców. Jedna z kobiet, chcąc uratować dziecko, ukryła je w sitowiu, umieściwszy przedtem w wiklinowym koszyku. Tam znalazła je córka faraona, która zabrała je na dwór i zajęła się jego wychowaniem. Nadała mu imię **Mojżesz** (w jęz. egipskim „wydobyłam go”). On właśnie z woli Boga miał wyprowadzić prześladowanych Izraelitów z Egiptu, „ z *domu niewoli*”.

Pewnego dnia **Mojżesz**, pasąc owce swego teścia, zawędrował pod górę **Horeb**. Zobaczył tam „**krzew ognisty**”, w którym ukazał mu się Bóg.

Bóg powiedział Mojżeszowi, że przybył, aby wyprowadzić swój lud z „**domu niewoli**” do ziemi mlekiem i miodem płynącej – do Ziemi Obiecanej. Nakazał Mojżeszowi udać się do faraona, by ten wypuścił Izraelitów z Egiptu.

Faraon odmówił wypuszczenia Izraelitów i obciążył ich jeszcze cięższymi pracami. Wtedy Bóg Jahwe zesłał na Egipt dziesięć **plag** (kataklizmów) - m.in. inwazję żab, komarów, much, szarańczy, plagę gradu, grzmotu, ognia i ciemności oraz śmierć pierworodnych synów. Przeżony faraon zezwolił Izraelitom na wyjście z Egiptu, gdzie żyli już ponad 400 lat.

W drogę wyruszyła wielotysięczna rzesza izraelitów pod wodzą Mojżesza.

Nad Morzem Czerwonym dogoniły ją wojska faraona. Bóg jednak sprawił, że rozstąpiły się wody morskie, a Izraelici przeszli suchą ścieżką na drugi brzeg.

Fale runęły na armię faraona, niszcząc ją zupełnie. Wówczas Izraelici uwierzyli Bogu i jego słudze - Mojżeszowi.

Następnie Izraelici ruszyli w kierunku pustyni Szur. Przez trzy dni wędrowali bez wody, aż dotarli do miejscowości **Mara**. Tu jednak woda nie nadawała się do picia, gdyż była bardzo gorzka. Wtedy na polecenie Boga Mojżesz wrzucił do niej kawałek drewna, a woda stała się słodka. Tam Bóg ustanowił dla narodu wybranego prawa i rozporządzenia, których wykonywanie zapewniało Izraelitom Boską opiekę i przychylność. Izraelici wędrowali z Egiptu do Ziemi Obiecanej przez 40 lat, nie była to łatwa wędrówka. Jej trasa przebiegała przez pustynię.

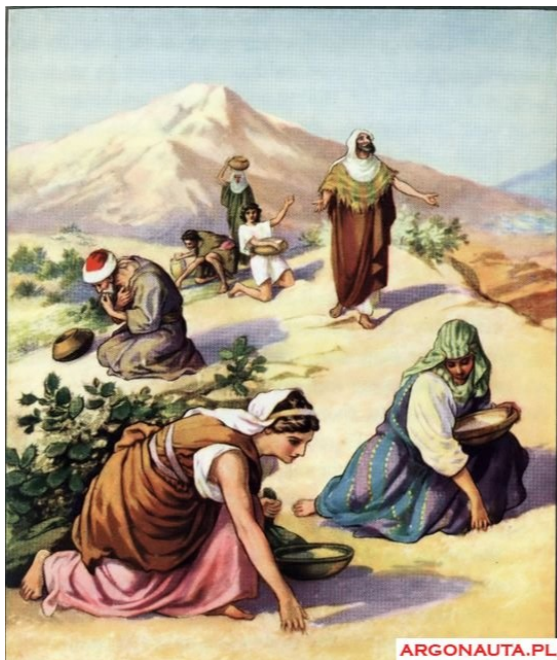
W tym czasie wielokrotnie izraelici doświadczali różnych trudności, podobnie jak dziś ludzie, bardzo różnie reagowali na to co ich spotkało. Podczas tej wędrówki izraelici odczuwając braki i niedostatki, narzekali na Pana Boga. On jednak nie odwrócił się od nich, lecz otaczał swoją opieką i pomocą.

Wyprowadzenie wody ze skały

W pierwszym miesiącu przybyli Izraelici na pustynię Sin. Gdy zabrakło im wody, zeszli się przeciw Mojżeszowi i kłócił się lud z Mojżeszem, wołając: Dlaczego wywiedliście nas z Egiptu i przyprowadzili na to miejsce, gdzie nie można siać, nie ma drzew figowych ani winorośli, ani drzewa granatowego, a nawet nie ma wody do picia? Mojżesz zwrócił się o pomoc do Boga i przemówił Pan do Mojżesza: «Weź laskę i zbiierz całe zgromadzenie. Następnie przemów w ich obecności do skały, a ona wyda z siebie wodę. Wyprowadź wodę ze skały i daj pić ludowi oraz jego bydłu». Stosownie do nakazu zebrał Mojżesz lud przed skałą, podniósł rękę i uderzył dwa razy laską w skałę. Wtedy wypłynęła woda tak obficie, że mógł się napić zarówno lud, jak i jego bydło.

Gdy był piętnasty dzień drugiego miesiąca wędrówki, zaczęto szemrać przeciwko Mojżeszowi, zarzucając mu, że wiedzie lud na zatracenie. Bóg zesłał wtedy z nieba pożywienie, były to **przepiórki i manna** (płatki chleba). Zbierali je codziennie przez sześć dni, a ostatniego dnia w podwójną ilość.

Tak Bóg żywił lud izraelski przez czterdzieści lat, dopóki nie dotarł on do granic **ziemi Kanaan**, do żyznej i urodzajnej Ziemi Obiecanej.

Przedstawione w tym opowiadaniu wydarzenia biblijne i przykłady Bożej opieki nad izraelitami, mówią nam o tym, że Bóg, który stworzył cały świat – nadal troszczy się o każdego człowieka, świat przyrody i każde stworzenie.

Manna, dzięki której Izraelici mogli dotrzeć do Ziemi Obiecanej, jest zapowiedzią Eucharystii. Ciało i Krew Jezusa to nasz pokarm duchowy, dzięki któremu możemy dotrzeć do nieba. A przejście przez Morze Czerwone jest zapowiedzią przejścia do nowego życia – przez Chrzt Świąty stajemy się dziećmi Bożymi – z Chrystusem i w Chrystusie.

Na zakończenie lekcji kreślimy znak krzyża i uczestniczymy w modlitwie: Chwała Ojcu...

Dziękuję za uwagę.

Bogusław Czarny